

Jag vet inte när det händer det här med tjänsterna av att brottslingen är isolerad från systemet. Alltså du vet skillnaden, jämfört med när vi växte upp, då en brottsling, det är liksom då systemet misslyckats eller samhället har misslyckats.

Mm, okej. Den här mer solidariska hållningen.

Ja, alltså vad gjorde vi fel?

Mm.

Nu är det ju snarare så att den här brottslingen stör oss, måste bort.

Mm.

Jag hörde på radio morse om en kvinna i Östersund, 90 år, som har gått loss med en yxa.

Mm.

Och det första jag tänker är lite så här, att man kanske skulle vilja ta hand om henne snarare än att vi ska tänka att det här är en bakterie i samhällskroppen.

Nej men hur farligt kan det vara? Alltså vad kan en 90-årig kvinna göra med en yxa?

Ja, och hur mår hon? Vad är det som driver henne här?

En äldre dam tro sade gått till yxattack mot ett 20-tal pilträd på Frösön och under omstans ställs hon inför detta.

Det var sommaren 2021 som flera vittnen såg hur kvinnan som är i 90-års åldern hög i träden med en yxa och vid flera andra tillfällen satt och karvade i träden.

Skadorna blev omfattande och kvinnan krävs nu på skadestånd på över 4,5 miljoner kronor av Östersunds kommun.

Enligt ett vittne såg det ut som någonsin gått bärsärka gång med en yxa på träden.

I polisens förundersökning framgår det att kvinnan inte tycker om träden och att hon vill att de ska bort och åklagaren menar att målet har varit att döda träden.

Kvinnan erkänner att hon hög i barken för att markera träden då hon tycker att de ska ta sport och hon ser det också som sin plikt att bekämpa träd som hon menar inte hör hemma i naturen.

Och den här rättegången pågår alltså under onsdagen i Östersunds tingsrätt.

Vad fan är det som... Hon tror på en natur, alltså hon vill ha naturen så som den ska vara.

Trädlös.

Öppna med pilträden hör inte hemma i den, i faunan. De är planterade och därför är det jag menar.

Okej, det slog inte mig. Okej, så det är någon slags ideologisk bakgrund här.

Ja, det är så uppfattade jag att de hör inte hemma här.

Men oavsett vilket, alltså du förstår vad jag reagerar på i rapporteringen i nyheterna om det här brottsfallet.

Så beskrivs det ju som ett brott vilket som helst.

Fast det första jag tänker när jag hör är att det verkar snarare handla om någon slags mental ohälsa.

Nej men hur bra mår man generellt när man är över 90 år?

Den här vittnespersonen säger att det ser ut som någon har gått bärsjark.

Det är otroligt bra jobbat av en 90-årig tant.

En annan sak som indikerar eventuell mentalförviding är att hon ibland sitter och karvar i trädet, i barken.

Men vad är det hon gör då? För jag ser framför mig att hon blir vild.

Men det andra ser jag inte framför mig. Hon sitter i någon skraddärställning och har en lite morakniv.

Hon kanske karvar i någon text liksom.

Men hon har gått bärsjärke.

Ämst som bärsjärke. Ämst som karv.

Det är väl inte omöjligt att hon skriver in någonting i barken. Att hon försöker skriva något.

Ja men hon är så artificiellt.

Ja man skriver mer om henne.

Pratar vi om någon slags falling down läge här.

Alltså att hon har stört sig hela sitt liv på planterade träd.

Vi vet ju inte hur det är att det är 90 år att ha stört sig på någonting.

Vi har ju bara stört oss på saker i 20 år.

Det kanske händer något till slut.

Ja men precis antingen som hon har gått runt i livet har varit konsekvent.

Från de tonåren har hon haft en idé om att naturen ska man inte mixa med.

När hon får höra att man snart ska DNA framställa utöda djur så blir hon ju tokig.

Och när hon ser pilträde i östersund.

Eller göra blåberg 25 % större för att ta på gröten.

Ja precis. Det är åt hellver det.

Och de här pilträden. Det finns inga pilträde i östersund.

Det har aldrig funnits. Men det står i 20 stycken på fröse.

Men vadå vet du att de är planterade? Framgår det verkligen här?

Ja men hon sa väl något sånt där. I polisens förundersökning framgår det att kvinnan inte tycker om de här träden.

Och att hon vill att de ska bort.

Och åklagaren menar att målet har varit att döda träden.

Kvinnan erkänner att hon hög i barken för att markera träden.

Då hon tycker att de ska ta sport.

Och hon ser det också som sin plikt att bekämpa träd som hon menar inte hör hemma i naturen.

Det är det här som jag pratar om.

Okej. Men när jag ser på bilderna så ser de ju faktiskt. Det ser ut som de är 150 år gamla.

Jag vet. Jag tror också på det. De verkar ju ha stått där så länge hon har funnits till.

Det är också intressant att hon har inte försökt höga ner dem.

Utan hon har markerat dem.

Alltså för att sen då följa upp med ett brev eller nånting.

Jag har markerat den här träd som jag vill att ni ska ta bort.

Markerat.

Det här är ju en person som har varit helt galen.

Man ser ju det. Det är ett träd. Det är nästan fält.

Ja faktiskt. Hon har arbetat in Yx.

Men förstår du vilken tid det här tar?

För det är ju mig som är i medelåldern. Skulle du här ta en arbetsdag?

Hon kanske har hållit på en arbetsdag.

Men hon måste ha hållit på längre. Hon har kommit tillbaka.

Vad skulle få dig att göra något liknande?

Du har att det är baristor med phonislips.

Baristor ja. Ja, just det.

Du skulle då sätta att Yx höger i dörra handtaget på olika kaffellatteställen för att markera.

Men det är väl mer dödshot eller hur?

Det är på gränsen ja.

Ja men det skulle ju vara förvånande träd.

Eller det skulle vara ganska läskigt tror jag.

Kommer som barista till kafet på morgonen och ser att det är en Yx som...

Men om du karvar något då? Alltså på trädhandtaget.

Artificiellt utrustäcken.

Men det är inte det jag menar. Det är phonit ju eller?

Phonit utrustäcken. Larv.

Trams utrustäcken.

Ja.

Nej men det är inte så att jag brinner för det.

Du pratar ju om en 15 år gammaltext som jag har skrivit.

Men när det är 90 kanske du gör det.

Alltså då är det så många gånger du har gått förbi dem där.

Irriterat till.

Men du förstår vad jag menar med att det känns som att vi leverhanging den här kvinnan.

Hon behöver väl hjälp snarare än en räkning på 4,5 miljoner.

Vad hjälper det så att jag inte kommer att kunna betala den?

Nej men vi vet ju inte så mycket om den.

Det skulle kunna vara så att hon är helt vaken och skärvt och att hon är liksom...

Hon är ju tänkt bara en biologisk extremist.

Och då börjar hon ju inte...

Du menar att hon har rätt kanske?

Ja precis ja.

Det visar sig snarare att...

De här pilträdena har ingenting där att göra.

Kan det finnas en helt annan oväntat förklaring som kommer fram nu rätt till gången?

Alltså att hon upplevde något obehagligt på den här platsen.

Ja ha okej att det är trauma.

Okej alltså...

1935.

Men varför skulle sexåriga flicka hata idén om att det kommer träd till den?

Det kanske de ofta ska...

Det kanske de ofta ska kerva in.

Hon var med om någonting dramatiskt.

85 år senare bestämde han sig för att...

Det här ska folk få veta.

Det jag vill berätta vad som hände här.

Ja och liksom vem bryr sig om ett facebookinlägg?

Nej.

Så under förevändningen att hon hatar trädens vilket hon inte gör.

Så går hon dit och försöker kerva fram ett budskap.
Ja men lite som brevligt så använder hon rätt till gången.
Hon vet att det kommer vara jättemycket journalister och...
Alltså folkets flickor kommer riktas mot rätt till gångshalen.
Där får hon chansen att berätta.
Vadå hon gör någon konstig teckande som kommer in i rätt salen?
Det är med tecken hon kommer att bli förhörd i.
Ja jag vet men det börjar med att hon kommer in och så gör hon en knute när vi är i luften och sådana där.
Obehagligt.
Hon svingar i luftyxa.
Ja okej.
Hon kommer in...
Varför gör hon det med det?
Nej men jag vill...
Alltså jag bara tänker såhär att om det nu är som brevligt och kanske det är någonting helt annat som hon vill berätta när hon nu har allas uppmärksamhet.
Hon har ett manifest.
Ja precis, hon har ett manifest som hon släpper nu.
Vi är sponsorna av Bookbeat.
Mi Zigi.
Och du Alex.
Är du där Shulman?
Ja.
Du betyder ja?
Ja, yes.
Jag är övrigt om att jag är plockat på saker.
Men även om jag är övrigt på något sätt.
Den här alternativt karaktär har ingen aning av den stränga länge du talar om.
Sorry about the confusion, but I need this.
I crave this to be free from Zigi for a minute or two.
Ja, du blir friare kanske.
What?
I don't understand.
Sorry, nej, sorry.
You become more free maybe.
Yes, but let's not talk about me.
Who am I anyway?
Let's talk about Bookbeat.
That heaven on earth.
That crazy ass place where you can listen and read thousands of books.
Have you listened to something new lately?
Yes, I started to listen just now on maybe you don't know who is Markoglio.
The charming rap clown with the eccentric mom?

Ja, yes, I don't know.
But it's called mörkeret och den rosa bubblan.
Pitch it to me, please.
Ja, nej, men det kunde man inte tro att han hade sånt mörker i sig.
Alltså att han bara...
I like this.
Att han bara på...
Eller nu så, jag ska nu svara på svenska.
Please be quiet.
Ska jag göra?
Will you shut up already?
And instead please tell our listeners how to become members.
Give us that code.
That wonderful code.
Ja, koden är AlexSigge60.
AlexSigge60.
För då får man prova Bookbeat och det här är då rekord.
Kratas i 60 dagar.
Wow.
Alltså två månader.
Wow.
Och det här ger det då för nya användare.
I like it.
Så ladda ner appen Bookbeat och använd koden AlexSigge60.
Thanks Bookbeat.
Tack.
High high.
Vi är sponsor av McDonalds.
Ja, härligt.
Sveriges ledande restaurangkedja.
Vet att de serverar 400 000 gäster varje dag.
Precis, de har ju 200 restauranger från norr till söder.
Och det som verkligen är en samhällsinsats är att med så många anställda så blir ju McDonalds Sverige största ungdomsarbetsgivare.
Alltså det är det första jobbet för väldigt många ungdomar.
Varje år.
Just det.
Alltså det är den första raden i CVT så att säga.
Det första kontakten med arbetslivet.
Ja och i år har de skickat ut det gröna kuvertet som det heter.
Till det som är grön på arbetsmarknaden.
Alla avgångsstudenter i Sverige.
Ja.
Det man kan läsa om vilka rättigheter man har på svenska arbetsplatser.

Och också vad som förväntas av en i form av skyldigheter.

Ja och idén då med det här är att uppmuntra ungdomarna som nu ska ta det här första steget ute i arbetslivet.

Och ge dem förutsättningar för en trygg och bra start.

Och där kan man få massor av information.

Alltså det är massor av saker som man kanske inte vet när man är grön.

Alltså till exempel att man har rätt till att få ett schema.

Minst två veckor i föreväg.

För att kunna planeras i en tid.

Eller till exempel att det är ett extra pass så är det alltid kul ibland.

Men en chef kan aldrig förvänta sig att man ska tacka ja.

Just det. Sådant får man lära sig i brevet.

Ja och att man alltid ska be om ett ansträngsavtal.

Så att man liksom har papper på vad som gäller om det skulle bli bekymmer med arbetsgivaren.

Ja precis det är allt sånt här som gör McDonalds en så bra skola.

Jag har ju själv jobbat där som 19-åring.

Det var första gången som jag jobbade i arbetsgrupp.

Att man lärde sig att vara en liksom en schysst kollega.

Och ha förståelse för gruppens olikheter och jobba som team och så där.

Det tar man ju med sig sedan resten av livet.

Så gå in på McDonalds.se och läs med dig.

Där finns det också tips om hur man ska bli bra CV och hur man söker jobb i allmänhet.

Så tack McDonalds.se.

Tack!

Hej hej hej.

Vi är spansom av Lyco.

Det är gränslöst stora varuhuset för skönhetsprodukter.

Och jag tycker det är kul att de har gått till bräschen lite.

Eller de har varit med i den här revolutionen när män har upptäckt att det är kul med skönhet.

Får jag berätta om min lilla skönhetsresa och sen så länder jag ett litet tips.

Just det här varumärket som jag använder har 20% rabatt just nu på Lyco.

Vilket typ av varumärket?

Det är alltså varumärket heter Kils, det tror jag. Alla känner igen.

Men historien är då denna.

För typ sju år sedan så började jag uppmuntra där var manna att ta hand om min hud.

Och det innebar då att jag skulle då använda olika krämer.

Alltså det var allt från Moisturizer till Serum till Toner.

Blivit du hukt?

Ja, jag tyckte att det var det som...

Eller var det mest pliktskyldigt?

Nej, men jag tyckte att det var roligt.

Men såg du förändring?

Ja, det också. Men till slut så hamnade det på en plats.

Det var så här, men ska jag verkligen hålla på med fem stycken av dina produkter?

Det blir för mycket, för mig i alla fall.

Och då hittade jag apropå Kils, sedan ett och ett halvt år tillbaka.

Så använde jag bara en kräm och det är Kils, den som heter Ultra Facial.

Den kan man använda både på morgonen och på kvällen.

Och efter att jag tvättat mitt ansikte, vilket är det viktigaste av allt,

tvätta ansiktet för det helvete, så tar jag på den krämen.

Och det är allt. Och det funkade jävligt bra för mig.

Och jag ser nu att Lyco just nu var 20 % på alla Kils produkter.

Bland annat då, Kils Ultra Facial.

Så jag uppmanar alla en man som inte har tagit det här steget att ta hand om er hud.

Och om ni bestämmer dig för att göra det, testa då den här Kils Ultra Facial.

Ja, underbart. Tack, Lyco.com.

Har du någon hållning i frågan om det och dem?

Jag vet inte, du har väl följt mer inte.

Ja, att jag inte förstår riktigt. Det är så otroligt enkel regel.

Det är det som gör mig förvirrad.

Det finns ju ingen enklare språkregel att berätta eller lära ut till sina barn.

Kan du göra det, jag har stamt.

Det är de som gör något och dem är de som inte gör något.

Och dem är de som inte gör något.

Det kom cyklande när det var tre pilträdd.

Ja, eller de tre flickor kom...

Sen är det väl inte helt enkelt, det finns väl massor av varianter.

Jo, men när man läser fel användningar av dem, så är det ofta folk som har missförstått grundregeln.

Jag har alltid hatat dem som högger ner pilträden efter sund.

Du är ju du som gör någonting, så då är det dem.

Ja, men det är väl dem som högger ner. Det är väl inte helt lätt.

Jag hatar dem, men dem är också aktiva här.

Det är dem som högger ner.

Ja, men då är det att ibland blir man förvirrad.

Ja, men du tycker ändå att den är så enkel, så att det därför så borde vi ha kvar indelningen av det och dem.

Ja, för det är ju lite stunts i språket.

Ja, jag vet inte heller om det är det därför man vill ta bort det och dem, för det är svårt.

Jag kan störa mig lite på att ingen som deltar den här debatten pratar egentligen om det och dem.

Utan de är ju därför att lansera någon slags livshållning eller filosofi.

När Marcus Birger säger, vem bryr sig? Det är klart vi ska byta ut det.

Så vill jag han vara ung, dem blir ju ledig.

Och när vi är en ranelid säger vi att vi inte ska byta ut dem, så är det för att han vill lansera sig själv som någon slags språkvårdare.

Ja.

Mer än nånting annat.

Det har du helt rätt.

Det är precis därför jag är också knappt tål, debatten som vi nu blommar ut.

Den blir ju bara större och större och den verkar aldrig ta slut.

Det är ju inte så. Det är väl knappt nånting som vi behöver, det som pratar om.

Eftersom det blir väl ändå så som vi gör i till slut.

Det finns ju de som använder DOM och det är väl ingen som avskjuter dem för det.

Och det finns de som fortsätter att använda DOM och det får de göra.

Det är inte så dramatiskt tycker jag, inte så mycket att prata om.

Det är möjligt att man skulle kunna argumentera för att om det nu är svårt för folk att få in det, så är det ju väldigt många timmar i livet som man kommer ägna sammanlagt, sammantaget.

När man ligger på dödsbedden så har det varit väldigt många timmar där man har suttit och funderat

ska det vara det eller dem.

Tid skulle kunna lösa sig till att göra språket bättre på andra håll.

Det skulle kunna vara ett argument för att låta folk göra som de vill.

Ja, verkligen.

Jag menar att det finns viktigare saker att ta i tur med först, när det gäller språket.

Alltså som grejer som verkligen ställer till det. Det finns något som heter motsatsord.

Det vet du ju. Det kallas ju för antonymer väl.

Vänta, är det antonymer? Jag vill bli osäker nu.

Jo, det är väl en antonyme.

Men är det lång och kort?

Ja, precis. Antonyme, ja. Alltså god, ond, lång, kort, bra och dålig.

Ja, och sen finns det ord som... Och nu blir det lite klurigt då.

Och det finns ord som i sig betyder både en sak och det motsats samtidigt.

Vadå? Säg ett exempel.

Ja, alltså till exempel när någon säger vi har delad ekonomi.

Då är det ju... Det är alltid som att jag liksom går lite sönder.

För jag... Vad är det för nånting?

Ja, det skulle kunna vara att man delar ekonomin, man har två kort i samma konto.

Eller så kan det betyda att man har uppdelad ekonomi.

Att man inte delar.

Ja, precis. Det går inte att veta om den är delad åtskild eller delad gemensam.

Det är alltså en mening som är nästan absurd.

Alltså att säga att vi har delat ekonomi är ju...

Det är alltså omöjligt att veta vad som åsiftas.

I regel så åsyster man väl att man har en gemensam ekonomi?

Det vet jag faktiskt inte. Men det finns ju många andra exempel.

Ja, men jag var på ett hotell uppe i Sälen och då så var bastun.

Den var då delad.

Och jag vet inte om det betyder att den är gemensam för män och kvinnor eller om den är uppdelad.

Det är det som jag kan inte avgöra.

Vad hade du velat?

Om någonting klickar kan det betyda att det både fungerar och...
inte fungerar.

Just det.

Att damma kan ju betyda både att ta bort damm och att något avger damm.
Att både att damm försvinner och att damm tillkommer.
Att någonting utgår är ju också helt hopplöst ju.
Eftersom det kan vara både en sak och det smutsats.
Ersättning för resekostnaderna utgår.
Betyder det då att man får pengarna eller att man inte får dem?
Att de betalas ut.
Men det kan ju lika gärna betyda att det utgår.
Alltså på grund av att det blir förlängning i matchen så kommer Hellimålsbön att utgå.
Det betyder att någonting försvinner.
Ja men det är ju obegripligt att vi finner oss i de här...
Alltså det är ju knappt ju.
Du menar att debatten skulle kunna handla om det istället?
Nej men jag bara menar varför håller vi på att prata om det och dem?
Alla vet ju bara...
Använd dem om ni tycker det är kul.
Använd det och dem om ni tycker det är kul.
Det blir ingen risk för missförstånd.
Ja men vad ska man lära ut i skolan?
Vad ska man få minus poäng på om man redan tidigt stigmatiserar folk för?
Det pratas om att det är en klassfråga.
En klassfråga hur då?
Att om man har kvar det och dem så finns det en risk att det blir en klassmarkör.
Vilka som använder dem och vilka som använder det och dem.
Och att de märker sig till exempel ansökningsbrev där du ska söka jobb.
Det är ett argument för att alla ska skriva dem.
Ja okej det har du försökt det.
Men det kommer ju aldrig gå att tvinga folk att skriva dem.
Alltså en person som gör ranelid skulle hellre skära av sig högre armen.
En att skriva dem.
Jag läste på lite om det där i går i alla fall.
Eller i förgår kanske det var motsatsord.
Det här kallas tydligen för auto antonym då.
Det här när man gör ett ord som både betyder det en sak och dess motsats.
Och det finns en lång rad.
Jag har bara nämnt några stycken.
Men jag kommer tänka på det här med motsatsord när jag i går såg SVT-dokumentär samlarna.
Har du sett den?
Nej.
Ja men det är då filmaren Linnea Vidén som har följt.
Det är som dokumentär om ett antal samlare.
Mm.
Det var kul.
Ja otroligt rörande förstås.

Gedde du samlare?

Nej men det var det som jag skulle komma till.

Jag tror att alla när man ser den där filmen ställer sig exakt den frågan.

Vem är jag?

Alltså här är då Marias historia från dokumentären.

Det är en kvinna som inte längre kan ta sig fram i sin lägenhet.

Alltså hon kan inte ta sig en meter.

Det är för att den är då belamrad.

Alltså inte bara på golvet utan också på höjden.

Man ser det inte längre väggar eller tak.

Det är faktiskt en otrolig syn när dörren är lanssak och man filmar rakt in i det här hemmet.

Det tog fortfarande fem minuter för mig att gå från Dörren Chiller vadas rummet.

Jag fick flytta alla saker stegvis.

Flytta och ta ett steg.

Flytta och ta ett steg för att komma fram.

Jag tänkte nej jag orkar inte med det här längre.

Ja hon tar då hjälp av en professionell person som städar ur samlades hem när det har gått för långt.

En hårdare expert eller hårdare exorcist?

Ja exakt så.

Det är hans yrke. Det är det enda han gör.

Det är synd om de människor som får extrema utslag av biologiska funktioner som alla har.

Alla är lite samlade i sig för det var bra för arten.

Alla är lite äcklade av spindlar och spjor.

Alla de här sakerna som vi har förbi är några av oss har extrema utslag av dem.

Vi får ta kulan för gruppen för att överlevna den.

Ja han kommer då i lägenheten och börjar då sitt jobb.

Det är fruktansvärt dramatiskt för Maria att titta på.

Så hon kan inte vara där.

Gud vad intressant. Det är väl precis det som måste vara utan att ha sett dokumentären.

Det är väl tjärnan i en hårdars problematik.

Det gör ont att slänga.

Ja exakt. Det går inte. Det är omöjligt.

Allting. Minsta penal har ett värde.

Och hon kan liksom inte göra så av med det.

Men vad gör du då? Jag är ju halvhårdare i det att jag samlar på saker.

Men jag samlar bara på några saker.

Ja jag vet inte. Vad är det du samlar på?

Jag ser bara på en bild. Nu när jag är lite mer insatt till det här.

När jag skulle köpa Karl-Bark samlade verk. Kallanketecknaden.

Så kommer jag ju att köpa även de här extra böckerna som släpptes.

Som jag vet att det aldrig kommer att öppna.

Det finns ett leksikon över alla invånare i Ankeborg.

Det finns en som har samlat ihop hans insatser som animatör innan han började dita serierna.

Men jag måste ha dem för jag måste få en komplett samling av serien.

Okej, börja som händer i...

Eller jag köpte Ingmar Bergmans alla manuskript.

Jag vet att de här dåliga manorna, de här dåliga filmerna kommer jag aldrig öppna.

Men jag måste ha alla.

Nej men det är ju någonting med böcker som ju...

Med dig och böcker så finns det någonting sjukt.

Det måste man väl säga.

Ja.

Och någonting som ju Malin stör sig på och har varit förtfibrad över.

Jag vet, men det är ju just böcker. Det är inte så att jag samlar andra grejer.

Det var därför jag började undra om det går under hårder.

Nej, men det vet jag inte riktigt.

Nej, det tror jag inte.

De här personerna som Linea Vidén möter är ju...

De är samlade på ett sådant sätt att de inte längre kan leva sina liv.

Där är inte du än.

Däremot är det där en tendens tror jag.

Alltså som skulle kunna av en viss händelse utlösa någonting mycket större.

Men jag ska komma till det.

För det finns nämligen tre stycken händelser i livet som utlöser detta hos folk.

Det är ganska intressant ju att detta att jag eller du eller vem som helst annan som ser sig själv som en rätt fungerande normal person

kan då utsatta för någonting och så triggas det här igång.

Och du har som burit på genen hela livet.

Men nu blommar den ut då.

Även om du är EF som 47 år och du tänker att jag samlar på lite böcker men jag är ingen hårdare så skulle du kunna vara så att du är om fem år hemma och kommer inte ut ur lägenheten därför att du har så mycket saker att ringa in dig.

Ja, vad är det då som kan triggas igång det?

Den här experten då som har jobbat med folk med samlare syndrom i 20 år

han ger en bild av det när han är med i den här dokumentären.

Det brukar vara tre grejer som gör att det här samlandet från att det är kontrollerbart går över styr det ena är sjukdom, andra är någon närstående som dör och den tredje grejen brukar vara skilsmässor.

Ja, tre tillfällen.

Skilsmässor är upprott när någon nära dör, oftast mamma eller pappa eller vid sjukdom.

Okej, så det är en förlust som bilda ett hål som personer försöker fylla på det sätt?

Ja, exakt så är det ju.

Det är alltså först att man ställer sig inför en betydande förlust som man ska säga provtrycks och kanske framtäller då den samlare innan man hela tiden har varit.

Du har ju inte gått runt i din döda mammas lägenhet eller pappas.

Det ska du göra ändå, det vet du.

Förhoppningsvis.

Förlåt.

Ja, alltså så att det inte blir tvärtat av mig nu, hoppas vi.

Att de får gå runt i min.

Mm, nej.

Men vi är ju många som har gjort det, gått runt till våra döda föräldrars lägenheter och många andra har ju kvar det i livet.

Men de flesta av oss hamnar väl där till slut, att vi går runt i dräs hem och måste ta beslut om vad som ska slänga oss och vad som ska behållas.

Vad är det fan sig?

Jättesnäll.

Nej.

Ja.

Fan sig.

Ja, men jag har ju varit med om det.

När min mamma dog då hade hyresvärden bråttom att få in nya hyresgäster i lägenheten.

Så bara två veckor efter att mammas död så hörde de av sig och sa att vi måste röksanera den här lägenheten och det måste städa sig ur pronto.

Och vi drog oss ju för att det som tar tag i det där, men så kom det då en dag där vi insåg att i morgon vittig ska hela lägenheten tömmas.

Vi måste ju dit.

Så jag och bröden åkte dit och samlades där.

Och jag minns då när jag gick in i den här lägenheten.

Min första tanke var, men vi kan väl lite slänga någonting här, vi måste ju behålla allt.

Mm, byggas med se om typ.

Ja, allting måste vi vara kvar.

Alltså hur skulle du ens gå till att göra så här med någonting här inne?

Och den andra tanken som kom var ju då, men ingenting kan vi vara kvar.

Och sen så liksom började som att jag kände det ena och det andra fram och tillbaka en stund så jag satt dem i köket.

Det var som någon slags ko-handel inom mig, mellan den del som ville spara allt och den del som ville kasta allt.

Och på köksbordet stod ett värme ljus.

Och varje gång som jag kom på besök då tände mamma det där värme ljuset och de sa alltid att de tyckte om det där ljuset för att det sprer ett så fint sken.

Så jag tog det där ljuset.

Den här ska jag ta, så jag, till mina bröder.

Och vet du vad jag kallet tog?

Nej.

En karta med sömtabletter.

Som man hittade på nattighetsbordet.

Och min storbror hittade en tavla.

Ja, det var de tre grejerna då.

Men jag minns då när vi skulle gå, att jag vände mamma och så tittade jag in i lägenheten precis innan vi slog igen dörren.

Och jag stod där med mitt värme ljus och kallade mig sin karta av sömtabletter och Niklas med en tavla.
Alltså våra tre tokens.
Och jag tänkte, är vi säkra på det här?
Alltså resten kommer vi alla med att finnas till.
Och så slog dörren igen.
Det var som om en existensens dokument förstörde.
Det som genast satifarta inne.
Fattar du det? Det var som att jag hörde ljudet av hur alla de här penalerna maldes ner och försvann.
Och jag minns ju sen att jag kom hem och det här berättade jag nog för dig på det någon gång.
Jag visade det här ljuset för Amanda och hon loggöverserande.
Det stod på köksbordet i några veckor och sen så stoppade Amanda undan det för att hon tyckte det var så fyllt.
Och när jag insåg vad hon hade gjort blev jag typ galen.
Var är ljuset?
Var är värme ljuset?
Mammas, värme ljus?
Ja, och såg hon. Det står i någon låda.
Och i den där lådan så fanns det två andra värme ljus som Amanda också hade tröttnat på.
Och jag insåg att jag inte visste vilket av de tre som var mammas.
Alltså jag kunde inte vara jättesäker.
Jag kom inte ihåg.
Asså, gäst runt är ju det där.
Och när vi flyttade till Grevtyrgatan då kastade vi alla tre.
Jag insett att jag är insamlare.
Men jag insett kanske något ännu viktigare.
Alltså för att få motsatsen.
Det kanske är att jag har motsatsen.
För jag minns då när pappa då, då var det ju samma sak.
En sak vill jag ha.
Och det har jag också berättat för dig om.
Det var ju det här whiskyglaset som...
Ja, han satt det med det den sista åren.
Framför TVN.
I sin enorma ångest.
Och ibland så sträckte han ut glaset mot mig och sa...
Kan du hålla upp en liten skvatt till?
Och jag gick iväg till köket.
Och mäckade en whiskyglas med is.
Det var då ett rundat glas tung till botten.
Årrefors, tror jag.
Jävligt fint faktiskt.
Och det hade små repor i sig av pappas viksterring.

Närför han hade hållt i det så mycket.
Och när vi flyttade då...
Då tog vi oss råd för första gången och använde en professionell flyttfirma.
För vi vill inte att grejer skulle gå sönder.
Och poetiskt nog då så klarade sig allting.
Allting klarade sig utan att skroma utom då...
...e whiskyglaset som låg inslagen i pappersönderslaget när vi tog upp det.
Och jag var ju helt förstörd då.
Det är inte sant.
Det här var ju så viktigt för mig.
Så jag sparade skärverna i ett skåp i köket.
Och när jag fyllde år ett halvår senare...
Då gav Amanda mig en present.
Hon hade kontaktat en glasexpert som hade tagit på sig uppgiften...
...att smälta samman glaset igen.
Alltså inte bara limma utan att...
Jag förstod ju inte till tekniken.
Men Amanda menade att glasmästern hade lovat...
...att det kommer att se helt intakt ut igen.
Och det kommer att vara samma glas.
Men då hittade jag ju inte glasbittarna.
Jag vet inte om någon hade slängt dem.
Kanske hade jag gjort det.
Jag minns inte. Jag hittade det i alla fall.
Så det blev aldrig av det där.
Jag förstår ju vad menar jag.
Allt jag förutsätter mig att spara bara försvinner.
Jag är som motsatsen till en samlare.
Och så då bara för en vecka sen.
Och det här var faktiskt jävligt omskakande.
Något som jag aldrig trodde skulle hända.
Jag hade då blivit intervjuad av en dansk tidning.
För brennad eller bräv kommer ut i Danmark.
Jag vet inte vad det var för utgivning i Danmark.
Jag ser inte dina böcker så ofta i hyrna där.
Du kommer inte ihåg.
Jag vet att den såldes i Danmark.
Men det är kul att du får vandra ner för den gatan som jag har vandrade.
Att du får vara med om samma grejer lite efterhand.
Det är kul.
Jag vet. Jävla kul.
Det var en tidning som intervjuade mig om bräv.
Och då frågade de om de kunde få fotografera bräven.
De fysiska bräven.

Kärleksbräven mellan moromor och koloflagklans.
Och då svarade jag på mig att jag hade varit väldigt kära.
Och jag är inte så bekväm med att ge ifrån med dem.
Men om de vill fotra dem så kan de komma till lägenheten.
Ja, då bestämde vi då att de skulle komma.
En svensk stringe fotograf skulle komma upp.
Och när jag skulle ta fram bräven så...
Ja, du kan gissa då att jag hittar dem inte.
Alltså att de är borta.
Det är liksom så jävla skit.
Jag kan ha starvat bort de här bräven.
Bräv som skrivits i passion.
Och sedan sparats under livstider.
Alltså i hundra år.
Du har inte bränt dem då?
Nej.
Tappa inte bort alla mina bräv.
Slama inte bort dem.
Skriv inte en utlämnande roman om mina bräv.
Och sen slava bort dem.
Tack.
De har legat i jämmer, i hyllor, sedan innan kriget.
Och jag får dem.
Har dem i två år och sedan rann borta.
Men det är inte poetiskt då, så att säga.
Som du vet, i TVC är den Russian Doll.
Att hon kan inte undvika sitt öde.
Hon kommer dö varje gång som ett nytt avsnitt startar.
Alltså att profet Sian blev san.
Bräven skulle bort från jordens yta.
Och tanken var på första början att jag skulle slava bort dem.
Att de på något sätt skulle försvinna, ja.
Det var ju hennes önskan.
Ja.
Det jag undrar då nu, kan det vara så att jag är lika intressant som sandarna.
Fast kanske på andra sidan spektret.
Borde ingen göra ett program på SVT om mig?
Mhmm.
Kanske är vi fler där ute.
Som har nästan mystisk förmåga att se till att saker försvinner.
Och när vi är färdiga finns ingenting kvar.
Vi är inte samlarna.
Men vi är ännu mer mystiskt.
Vi är skingrarna.

Vad har du för vibe?

I rummet där.

Jag vet inte. Det är en hund här.

Jag sitter här i Louis's pojkrum.

Och det är en pågående...

Det är en påminnelse om vårt misslyckande med honom.

Han har haft det här rummet i två år.

Men aldrig sovit en natt i det.

Eftersom han sovit mellan oss i sängen.

I vårt sovrum.

Var romantiskt.

Ja, det här är det rum som man skulle bott i.

Så det är en lite märklig vibe?

Ja, det är märklig vibe.

Jag har hängt upp två tavlor på Messi och Ronaldo.

Varför att han skulle lockas in där?

Ja.

Men då säger han då att Bapé är bättre.

Skulle du inte sätta upp en bild på hans godfar?

Vet han ens vem du är?

Har du nån gång hört av dig?

Ska du vara obehörd tror jag?

Jag har i alla fall ett...

Här är det fuktigt.

Jag sitter på ett hotell i den gamla stan.

Jag badade igår kväll.

Jag glömde hela ut badvatnet.

Så det har ångat upp rummet under natten.

Det är en tropik lik vibe.

Det är det som mosquito vibe.

Det är också någonting med att det här är min förfärsvärd.

Det är därför jag vill bo här i gamla stan ibland.

Genom de här immiga fönsterna så ser jag bort mot en byggnad där han bodde.

På Sven Wintabelsgränd.

Jag fick en sån jävla ångestattack första kvällen här.

För du gick runt på natten.

Det gick ner i hans gränd.

Apropå det som du pratade om just det här,

det är ju faktiskt läskigt när man inser att han finns ju bara kvar i mig och några andra.

Den här djupa känns apropå vibe i den där gränden.

Alltså av djup skräck i att alla försvinner.

Ja det är faktiskt jävligt.

En gång en firad filmstjärna.

Mitt i smeten.

Och så nu liksom minnet av honom som ett gulnande fotografi.

Bara kvar i huvuderna på en krimpande skara människor.

För jag bara berättar en kort grej som jag tänkte exakt samma tanke bara häromdagen.

Jag håller på och undersöker Hyland.

Det finns ju väldigt få hörnor på öppna arkivet.

Så jag pratade med Marie Nyred, vår gemensamma vän.

Och hon har varit väldigt noga att hjälpa till med några hörnor från 83.

Och jag har också fått lite så här bakom krisen när material.

Det är en person som har fascinerat mig som jag har läst om.

Jag läser i bygra fir om Hyland.

En kvinna som heter Birgit Porru.

Birgit Porru.

Så jävla bra namn.

Och hon var då studievärdina under alla hörnor.

Och hon hade som uppgift egentligt legenden.

Precis innan Hyland går in.

Han står bakom kriserna.

Småfull.

Binjetmelodin går igång.

Han ska precis gå in.

Precis innan han går in och möter Fokus Jubbel.

Och börjar lalla på sin naturmelodin.

Precis då vill han ha en puss på munnen av Porru.

Och får det.

Varje gång?

Varje gång.

Som en liten tradition.

Och jag vill bli nyfiken på Porru.

Jag vill läsa mer om henne.

Jag söker på nästa namn.

Och det enda jag får upp är...

Det var inte Porru som gick loss mig i Xan i Östersund.

Nej, det är inte det.

Det enda jag får upp är...

Jag får upp en bild från Pitterredubbelt.

Där hon tydligen också var studievärdina.

Attel Jevardina som det hette.

En bild där hon står precis lite skymd av Tager Danielsson.

Och sen får jag upp en träff från Stockholmstingsrätt.

Både upptäckningsregister.

Där det står att hon har levat och dött.

Och det är egentligen allt.

Och det är för jävligt.

Att hon fanns och levde.
Och att hon inte finns kvar på något sätt mer.
Men som skickar nyröden en bakomkrisena reportage om hörand 83.
Som slutar med att kameran filmar hyllan precis innan han går in.
Det är nedräkningen som sker.
Det är puls.
Och orkestan börjar spela.
Och Porru står där.
Jag måste visa den för dig.
Jag ryste in i mörgen när jag såg det.
18 sekunder kvar på bandet.
Kommer till fyran sen tre en helbild.
10, 9, 8, 7, 6, 5, 4, 3, 2, 1, 0.
På tre han sen har vi två på rabotten.
Det är kul för att musiken är så glättig och glad.
Och när han ser så jävla plågad ut.
Och där kommer pussan.
Ja.
Nu går han in i hyllan mod.
Kolla på Porru, om knäppar tingarna.
Om dansar med?
Ja.
Och så går han in.
Där kan man snacka om vibe.
Det där är vibe.
Jag läste en artikel i The Guardian om termen vibes återkomst.
Därför snackar jag om vibes.
Att ordet vibe har fått en revival.
Det var ett ord som populariserades på 60-talet.
Hippisarna gillade ju det.
Att känna in vibrationer i universum, i rum.
Du kanske kan gissa vad som var genomslaget för termen.
Nej.
Låt en good vibrations med Beach Boys.
Jaha. Vad är det?
Det gav ju hippigenerationen ett ord som passade deras syn på värde på livet.
Och också ljudbilden i den låten.
Den är ju ganska suggestiv.
Och mystisk.
Det passar ju texten.
Alltså att vi jakar vibe.
Hippisarna ville ju leva i ett starkare nu närvaro.
Och Guardians artikel handlar då om hur vibe har blivit ett inne ord igen.
Kanske eftersom i en post-truth-värde ingen riktigt vet vad man kan lita på.

Där vi inte riktigt överens om vad som är sant och vad som är falskt.
Så blir ju den egna subjektiva upplevelsen av vad det är för vibe i kulturen.
Vad det är för vibe på arbetsplatsen.
Vad det är för vibe i ett möte blir ju mycket mer central.
Medan när du och jag växte upp då var väl ingen som bjudit som vad vi kände av för vibes.
Det var flummigt att snacka om vibes.
Men det är det inte idag.
Om någon känner av en vibe så ska den tas på allvar.
Det lätt också att Google Maps nu släpper en vibe-mäta för olika områden i världen.
Alltså man kan gå in på Google Maps snart.
Om man ska till Paris eller vad man vill kolla på kartan så kan man klicka på ett kvarter.
Då får man se vad det är för vibes där.
I vilken mening? Jag fattar inte.
Ja, det är bohemet där mycket restauranger var för känsla i luften.
Det är ju ganska genialt egentligen.
Det är väl inte jättekomplicerat rent tekniskt att läsa av värdeord i sociala medier.
Det är ju inte jättekomplicerat i det området.
Okej, du menar att det också är genererat.
Det är inte så att man tar in någon stockholmsexpert.
Nej, det här är genererat av AI eller inspindlade intryck från nätet.
Kan det också vara vibes? Vad är det för vibes att kalla har i öknen?
Det bygger på att någon har ridit på en kamel och postat något som är att man kan avläsa vibes.
I den där artikeln såg jag ett annat exempel på hur omhuldat vibe-uttrycket har blivit.
Att de skriver om hur en av kandidaterna i höstens kongressval i New York, Surai Patel, hade som namn på sin kampanj Change the Vibes.
Jag mailade hans kampanjafischer där.
Det är jävlar. Det är flower power nästan.
Ja, lek med tanken på att någon hade gått till val på Change the Vibes för fem år sen.
Eller tio år sen. Det hade framstått som förflummit tror jag.
Ja, verkligen.
Men nu landade det rakt in i målgruppen. Väljarna förstår instinktivt.
Ja, vibesen i samhället, de bör ändras. Stämningen i luften är en viktig valfråga.
Och tidningen The Cat hade en uppmärksammat artikel som hette
A vibe shift is coming, som blev viral.
Som handlade om att den allmänna vibe i samtiden står inför ett paradigmskifte.
De ändrar med vibe som sightgeist. Stämningen i luften i samtiden är på väg att förändras i grunden.
Att det sker ibland en stor vibe shift. De skriver i The Cat.
A vibe shift is when in the culture things change and a once dominant social wavelength starts to feel dated.
Och ersätts av en ny wavelength.
Enligt journalisterna Alison Davis i The Cat så är vi inne i ett sånt skifte nu.
Och man kan ju skita i det. Alltså man kan ju säga att jag skitter vilja vad vibe ni är.
Det är ju många som gör det. Alison Davis menar att hon liknar till exempel vår relation till samtids

vibe

Som att när vi är i tonåren typ så står vi på en perrång och går på det här tåget.

Där vi har koll. Där vi är connectade med samtids vibe.

Och så någonstans kanske i 30-35 årsåldern så går de flesta av på en perrång.

Och tåget fortsätter ju men själv som man kvar då med de kläder man gillade då.

Med den musik man gillade då och så vidare.

Men för den som vill hoppa på tåget igen så är ju de här eller ni fick nåt att kika in i tåget så är ju de här artiklarna ganska spännande.

Alltså man får ju lite puls eller vet inte om det håller med men när man läser en rubrik som heter a vibe shift is coming.

Vad är det här nya vibe? Jag tänkte att det kunde vara intressant att titta på vad som står i de här artiklarna.

Ett vibe shift till exempel som nämns är att vi inte längre är lika känslomässigt investerade i kändisar.

Det tycker jag var intressant för man läser ju ofta att vi lever i en kändis fixerad tid och sådär.

Men även om vi konsumerar nyheter om kändisar så har vi inte riktigt lika starka känslor av att vi älskar eller hatar dem.

Alltså Slatan nu i veckan. Han tycker att Katarjen är tio poängare och folk tycker att det där är korkat.

Men det är framförallt ett kul klipp på Twitter. Det skapas väl inget jätte hat mot Slatan?

Nej det är precis.

Kanye West är nästan som att om man dök upp nu igen och betyder sig något som är normalt i några veckor så hade man kanske som glömt bort vad som hände i höstas.

Jag tycker det var spännande och läsande att det finns en vibe shift också i hur vi tar in kändisars mående.

Det var ju så otroligt vanligt på tiotalet att kändisar berättade om sina svagheter och sitt lidande eller sina trauma.

Det kanske ledde till en övermättnad där vi nu har slutat känna så mycket för det de känner.

Jag märker mig själv hur jag har en stigande likhiltighet.

När jag till exempel har läst de här artiklarna om Rickard Olsson och hans liv i Boden.

Så kan jag intellektuellt förstå att han lider.

Det är så proppmet på kändisledande att jag känner mig kallig för det att han bor i Boden.

Men det måste inte jag synna med om.

Inte lika synd som hade känt för fem år sedan.

Nej.

Du har läst de här.

Ja, det är klart.

Jag vet inte varför jag skrattar. Det är för fruktansvärt.

Det är väl också lite självvalt eller?

Alltså han skulle vilja kunna hyra en lägenhet.

Ja men varför bor han i Boden då?

För de som inte har hängt med. Jag läser nu från Aftonbladet.

Sedan skilsmässan bor Gisell Olsson i villan.

Och skriver i ett sms till Aftonbladet.

Just nu har Rickard flyttat ut till Boden på Tomten.
När hänt frågar Olsson om kärlekslivet om han har börjat data igen.
Berättar han att det inte är aktuellt ännu.
Jag ska ligga i fosterställning väldigt länge och hitta mig själv igen.
Så det som händer är att det är ett halvår av nyheter om Boden.
Där borde han och förhundna uttalat sig.
Vi är ju känslolösare för det.
Bara som exempel på vilken långdragen följtång det här har varit.
I julas när Olsson skulle åka till sina föräldrar i jävla fyra jul.
Då var rubriken och löpet vad Olsson lämnar Boden.
Vi dellaget behövdes alltså inte förklara för svenska folket vad det var för Boden.
Vad fan?
Som åsiftades.
Vilken Olsson lämnar sin Boden.
Men asså vad fan lämnar Boden.
Det är någonting som är så jävla sjukt.
Varför måste någon bo i en bod?
Det måste vara så oerhört att vara i samma hus då tillsammans.
Men det är som du själv säger. Varför hittar du inte en lägenhet?
Ja för han hatar i Boden så mycket att när han fick lämna den i en vecka.
För att åka till jävla fyra jul så blev det löpade.
Det är skönt att flytta ut från Boden sedan.
Apropå hur jävla då? Jag har bott där sedan i september.
Alltså men det är bara en vecka då?
Ja jag vet. Jag kommer också lägga min soffa hos mina föräldrar och dricka bara mjölk och pipmugg.
Det är så kul att han är öppen med att...
Är pipmugger det här som man ger till tvååringar för att de inte ska spilla?
Bebel säger jag.
Alltså han skojar lite?
Han skojar med att jag är ett jävla brak.
Jag är i tagende ur spel.
Ja. Så då får de ta fram pipmuggen från barndomen.
Ja.
Men precis, han är lite martyr alltså.
Han gör ju allting för att framställa den här experimenten som en hexa.
Han skulle kunna inte prata med medierna?
Ja men det är som...
Det skulle han ju.
Ett annat vibe shift som nämns i de här artiklarna är Do It Yourself kulturens återkomst.
Alltså en vibe shift bort från Glam.
Det är lite granskiga som jag vet tillbaka.
Alltså att skita ner innehåll också modemässigt.
Jag ser ju det i Bällskola hur de när jag lämnar av henne där.
Alltså de går ju verkligen i pyjamas och stickat och gemlatrasia plagg.

Men också på sociala medier. Det finns ett skifte bort från traditionellt snygga bilder.
Det är liksom coolare att dumpa tio foton från sin fredagskväll.
Som kanske inte är i fokus riktigt.
Man ser detaljer från en fest.
Ett bordfullt med glas och en hand.
Snarare än att gruppen står och ler och smilar mot kameran.
Ja men det har du verkligen rätt i.
Det besläktat med det här är såklart uppsvinget för stickning som nämns också.
Är det samma sak för dina barn att de har börjat sticka.
Att det är enormt igen.
Två av barnen har börjat igen. Det är faktiskt otroligt.
Är det inte underbart nu?
Jag vet. Det är väldigt fint nu. För det är kreativt och det är någonting.
Det är ett handtverk.
Hashtag nitt talk har blivit stor på plattformen tiktok.
Och inspirerar allt fler unga till att lära sig sticka och virka.
Då är det i det fallet bli det upplevt. Det är nästan som yoga.
Man behöver inte ta några lugnande tabletter utan man kan sätta sig med sin stickning i lugn och lov.
Sätta sig i sin bubbla där och koncentrera sig på det här och glömma alla sina bekendning.
Det är något djupt lugnande med att ha en dotter som sitter med stickpinnarna och stickar i saffan.
Det är väl något som påminner om när hans mamma satt och stickade framför TVN.
Jag gissar att man blir lugn av det för att man tänker att personen som stickar är lugn.
Ja precis.
Alltså jämfört med när personen sitter med sin mobil till exempel.
Precis. Det var väl det som var barndomens lugn att när mamma stickade så var det ingen galenskap på gång.
Nej, de är grundade. Jag såg ett inslag på nyheterna i SVT om en mor och dotter som stickar ihop.
Första gången, det här låter jättekonstigt, men första gången så kändes det som att jag hög på dopamine.
Efter två timmar jobbade det här helt fantastiskt.
I princip är det bara två pinnar som behövs.
Två träpinnar eller metallpinnar och sedan ett garn i staden så kan man göra kläde.
I en stressad hetsigt samhälle så är det en bra syssla för avkoppling.
Det finns ju en sån stark symbolik att följa en tråd.
Gör man då sina plagg så kanske man är mer rädd om dem.
Den är lite vintage över den här, den tycker jag var lite fin.
Tror jag att 40-taltsmönster.
Det här ska bli en väst.
Tal om vibe, lugnande vibe.
Jag är oerhört nöjd.
Jag skulle börja sticka vid 31-årsålder hade jag ingen aning om.
Och här är vi.
Och här är vi.

Det är faktiskt kul att vi kan göra det här tillsammans.
Ja, det är fint.
Det var bra att du startade kurserna.
Jag vill säga gråta för att de hittar varandra.
Jag vet, det är så jävla fint.
Det känns självklart också när man ser det här.
Det passar just nu.
Det funkar just nu.
Det är också besläktat med en annan av vibe-kiften som nämns i artiklarna.
Återkommelsen av subkultur.
Under 00-talet och 10-talet så när kulturen vispades ihop till samma kultur.
Att folk är trötta på det, man vill hitta en egen värld som inte alla andra delar.
En egen, ett eget litet gäng.
Jag läste om att i USA så ökar könsneutrala namn starkt.
Först tror du folk då att det har att göra med att föräldrar kanske inte vill köna sina barn vid födelsen.
För könsneutrala namn har gått från 1-10 %.
Du har ju anammat det.
Frances, Charlie.
Det är fint.
Allt är skatte.
Och Amanda.
Ja, men jag minns inte att det är någonting med att ni inte vill köna vad de gör.
Det har jag inte med det att göra.
Nej, det har jag inte med det att göra.
När man har undersökt det, när man insett att föräldrarna gör det inte på grund av...
Det har ingenting med genus att göra utan att de vill att barnen ska ha unika namn.
Och eftersom det är färre som har könsneutrala namn, en könsdistinktiva namn så väljer man sådana.
Man vill vara egen, man vill vara unik, apropå det här med att subkulturen är på väg upp.
Jag såg igår när jag skulle somna, såg jag på SVT om ett svensk community med kvinnor som äger verklighetsstrogna bebistockor.
Det är ju verkligen ett exempel på det här.
De säger ju också inslaget, de skiter i hur de uppfattas utåt.
Det viktiga är att de känner att de är delade av en grupp.
Det tycker som att utanförskapet är någonting positivt till och med.
Att de får energi av att de är utanför.
Men jag fattar inte vad de äger, jag förstår inte vad de gör.
Det är alltså riktigt dyra verklighetsstrogna bebistockor.
Ja, vad gör de? De sitter och vaggar dem tillsammans i grupp.
Men det låter ju stört.
Det är en motsatsen till mor och dotter som sticker.
Det är en trasig vibe.
Ja, det är samma vibe av lugn för dem.

Lugn i att här sitter vi och har en egen värld.
Och det är inte bara kvinnor som inte har egna barn.
Utan det är också kvinnor som kanske saknar att ha bebis.
Hela kropp skriker i protest mot att det här är friskt.
Det här kan inte vara friskt.
Men när man ser inslaget tycker jag ändå att man förstår att det har inte så mycket med dockerna att göra.
Utan det har mer att göra med gemenskapen.
Här har vi Maeve och här har vi Andrew.
Och det här är Phoebe. Jag är docksammnare.
När vi träffas i den här community vi har, då tar man med dockarna och så träffas vi och samlas runt dockarna.
En av mina bästa vänner i community, vi träffas ganska ofta.
Vi tar hand om varandra och det finns de i community som är med på grund av att de inte kan få barn.
Eller inte får barn.
Men vi lägger ingen värdering på varför du har en docker.
Om du är samlare eller av en annan ledning har en docker.
Och Åsa har en din. Du får berätta om din.
Dockerna är väldigt verkligstrogna och fula.
År jävligt läskiga.
Ja, de nästan har vanställd det.
De ser absolut inte levande ut.
Nej, det är otroligt.
Och Åsa har en din. Du får berätta om din.
Ja, din är ju den största silikon dockan som finns i världen.
Han är ju väldigt speciell för han finns bara i 15 exemplar av den hela världen.
Och han har blivit tv-skärna.
Han har varit med i en skräck för i USA för ett år sedan.
Nu går det ju väldigt bra med den här hobbyn.
Men när jag köpte min första docka så hade min yngsta dotter lite problem med att hon frågade mig.
Men mamma, vad ska du göra med dockerna?
Det här är för sorg lite.
Fan, jag kan inte stitta.
Du lägger fokus på fel sak. De har ju myset ihop.
Det är någonting som ligger bakom som inte är bra. Det håller vi med om.
Kan man försöka se på det? Kan man försöka bort sig från det?
Bara prata om den här sköna vibeen.
Nej men jag menar bara att det kan ju inte vara så enkelt att här i Brutna skälar bra.
Vad skulle du annars vara?
Jag ska börja fotografera.
Sen blev det två, tre och fyra docker och så säger hon, men mamma ska ha sådär många docker.
Det är bättre om vi är jättesorgligt.
En dotters oro.

En dotter som måste ta hand om sin mamma på det här sättet och ta ansvar för henne.
Men du hör ju att kritiken når inte riktigt henne.
Det är ännu värre.
Jag tycker att du börjar med fel ändel lite grann.
Det sorgliga är ju inte att hårdas en hårdar eller att docksamlarna samlar på docker.
Det sorgliga är att de har ett håll i bröstet från början.
Det är inte dockorna som är det sorgliga här.
Man skulle kunna säga att dockorna, dock gemenskapen, lindra smärtan, subkulturen, tröstar.
Är du rädd att framstå som uggar eller annorlunda för att du har någon hobby?
Nej, det är jag inte, absolut inte.
Jag är så stark i mig själv så att jag har absolut inte de tankarna överhuvudtaget.
Ja, men det känner vibe-shiften.
The vibe-shift is coming.
Verkligen.
Så den stora frågan är nu, när dammet har lagt sig om något halvår eller år
och vi befinner oss helt och hållet i den nya vibe-en.
Vad kommer den att heta?
Om 60-talets vibe hette Flower Power och för kroppsliggades av hippin.
Vad eller vem kommer symbolisera den nya vibe-en?
Det frågar ju alla de här trendsättarna sig nu.
Kan det vara så att Rickard Olsson's bodliv är
liksom en perfect storm av alla de här vibe-shiften?
Bo, ja ha.
Alltså att man skulle maila Guardian och The Cat.
Tips om Olsson, alltså.
Vad är bod på engelska? Alltså man måste väl inte vara...
You should look into the Swedish TV host Olsson's life in bod.
Har han allt eller? Vad är det då?
Nej, men han har ju lämnat sociala medier nu.
Han tar avstånd till glam.
Det verkar en subkultur.
Han tillhör ju en subkultur, alltså människor som bor i V-bordet.
Olsson har inte gått av på någon per gång.
Han står vid ratten och kör oss alla in i framtiden.
Godfabraks.
Godfabraks.
Goodfabraks.
Godfabraks.
Vi sponserade för Hello Fresh.
Uppstickarna.
Världens absolut ledande leverantör och matkasser.
Så långt från en uppstickare man kan vara.
Själva motsatsen.
kanske rätt är att de sticker upp, de sticker ut med en kod.

Ja, jag gör precis det, för det är då så att man kan få upp det 1.249 kronors rabatt på de fem första kassarna med koden podcast AS.

Jag ska förklara mer om en stund, men det kanske är på sin plats att man ändå berättar eller kanske finns nytillkomna lyssnare som aldrig har hört talas om Hello Fresh.

Jag kanske inte ens har fattat vad det här med matkassar är för någonting.

Det är väldigt skönt för oss som kommunikatörer att berätta om Hello Fresh.

Jag tror att efter en ännu en hektisk dag på jobbet så kanske man inte vill lägga en eller två timmar på att planera middag och handla i någon affär.

Det här Hello Fresh då erbjuder en förplanerad middagsmenu.

Ja, precis, man går in på HelloFresh.se och där finns det ju en mängd av olika recept där man klickar i vad man ett sugen på.

Ja, det finns också ännu fler förelar. Jag tänker på familjen.

Alltså, vad är middag för någonting?

Jo, det är en stund när familjen samlas.

Framför allt att man börjar redan när man går in på HelloFresh och planerar de kommande måltiderna tillsammans.

Då kan ju familjen vara med och välja recept och sen kan familjen också vara med och laga.

Ja, och familjen kommer också bli lite undan då med koden podcast AS.

Vi går in på HelloFresh.se och så använder man den koden.

Om man inte har provat HelloFresh, då får man då 1249 kronor i rabatt på sina fem första kassar.

Det här är nytt och man kan också använda koden om man har varit kund tidigare, men avslutat sitt abonnemang för över tre månader sedan eller längre. Är du med?

Ja, tack HelloFresh.se.

Tack!

Vi är sparsade av OLV och det finns väl få varumärken som gör mig lika nostalgisk.

Jag minns ju så otroligt starkt hur jag var eftersom jag började mycket hemma i min barn och ungdom.

Chips och dip var den här stora högtidsstunden på fredag och lördag kväll.

Jag minns ju väldigt starkt hur de hade något hårt chips.

De var lövetunna pepparkips.

En stilla undan bara, tror inte du att du gör precis det motsatta jämfört med vad OLV vill att vi ska göra här?

De vill ju att vi ska ta dem in i ett nytt kapitel, alltså med sina premiumkoncept och lite lyxigare chips.

Absolut, och då, jag har ju smakat på Tryffle Mayonnaise chipsen och den här, det finns en som heter Brynt smör.

Haffshalt.

Som är helt fantastisk.

Ja, för det vi pratar om deras delig chips, alltså en serie chips, med extra avancerade smaker.

De har också premium ostbågar, alltså cheese delax smak som heter pecorino nu.

Och jag älskar allt detta, jag gör verkligen det från grunden.

Får man äta i, inte det någonting som våra lyssnare tycker illa om.

Du har en påse där eller?

Jag blir glad att du, för då kan du säga någonting om påsen.

De är väldigt snygga, har jag noterat.

Här är det Bryntsvermhaffshalt. Ja, de är jättegått.

De är ju mer krispiga, ska jag säga än andra chips, kan det vara för att de är grytfriterade.

Påsen är mindre, den ser lite annorlunda ut än de här vanliga.

Nu vattnas det i munnen på oss.

Som Brukschipsen.

Och de kan ni hitta i närmaste butik.

Precis, kolla in OLVs del i chips.

Tryffel, majonäs, Bryntsvermhaffshalt, kolla in cheese delax smaken.

Pecorino, tack OLV.

Tack, hej hej.

Vi är sponsor av Emma som gör sängar.

Och jag har ju en Emma säng och gillar den mycket.

Men om det inte räcker med det, alltså om det inte tar mitt ord för det,

så finns det andra saker som jag kan berätta om Emma som skulle kunna göra er, som lyssnare intresserade.

Att de är bäst i test, enligt testfakta.

Båda madrassorna.

Både är originalmadrassen som är en skummadrass.

Och så har de ett diamond som är en resormadrass.

Båda de här två har blivit bäst i test.

Och då har man ju också en kontinentalsäng med diamondmadrassen i, som är en riktig kanonsäng helt enkelt.

Om man ändå är tveksam, så får man hundra näters provsöm.

Man får då fri retur på den jäven efter den 99-de natten, om man så vill.

Ja, det är ju en jävla skillnad från att dyka in i någon butik

och lägga sig ner i 15 sekunder för att ta ett avgörande beslut.

Någonting man ska leva i.

Har du zero motion?

Det här att om Amanda vänder sig och vrider sig så känner inte du av det.

Ja, jag har också den här, jag har kommit över vad den heter nu.

Det är en teknologi som gör att jag är sval natten igenom.

Det har du menar Diamond Degree Technology eller vad det heter?

Ja, just det.

Just det, som enligt forskning för länge i djup sömnen.

Ja.

Det är inga små saker vi pratar om.

Ja, exakt.

Och det här tror jag är det som kanske är en ny insikt då, att man kan faktiskt bara byta ut sin madrass.

Och det i sig är ett ganska billigt, inom sitt tal får man väl säga, sätt att uppdatera sovrummet.

Och att göra en sömn bättre.

Ja, gå in på Emma.se.

De har rea nu upp till 55 procent.

Ja, jag säger det.

55 procent rea.

Och då säger jag då att utöver de procenten,
så får man då ytterligare 5 procent utöver den rean.

Om man använder koden Alex och Sigge i ett ord.

Tack Emma.se.

Tack, hej hej.

Spännande om du skulle komma fram,
att Richard Olsson bor i boden,
för att de fick inte plats dig inne, för att han är hårdare.

Men vänta här nu.

Det är ofta skilsplatser som skapar hårdheten,
inte innan.

Okej, så du menar att han kanske började hårda nu,
istället att boden är full av grejer.

Ja, det är jag menar.

Men det är så liten.

Det är en småk.

En samla, en hårdare.

Det tar ju två dagar.

Vad är han samla på då?

Det har du kört från honom.

Han samlar på Pimpugger.

Ja, det är det han gör.

Det är väl travar med Pimpugger i olika färger?

Det är som ett bollhav.

Han kan bara lägga sig rakt i Pimpugs havet.

Jag bara tar han ja.

Okej, så hålet i bröstet uppstod av skilsmässan.

Han blev då hårdare i boden.

Ja, han fick flytta.

Och där började han samla på Pimpugger.

Det här kanske skulle kunna vara en extra inkomst för dig,
eftersom du är en, vad var det du kallade dig själv?

En skingare?

Skingare.

Ja, så kan du vara en sån här hårdare exorcist.

Jag vet.

Jag tänkte också den tanknet.

Jag skulle kunna stå för en balans då i samhället.

Ja, men du skulle kunna göra en insats också för Olsson.

Jag åker dit och så behöver han säga så här,
ta hand om de här grejerna.

Det tar inte dig lång tid.

Då försvinner ni på...

Jag lovar att ta hand om dem.

Och att han ser dem borta efter det för några.

För att hålet är ändå kvar i hans bröst.

Är han verkligen botad bara för att Pipmuggerna är borta?

Nej, men det är också att de har stora utmaningar i det här programmet.

Han som kommer att städa det ur.

Han får ju komma tillbaka efter ett år och då är det lika fullt igen.

Men kan man få dem att börja sticka då?

Ja, eller ska han köpa sin första docka?

Ja, det menar att han bjuder dit med kvinnor också.

För att han kan inte sitta där själv med docker, det blir för mörkt.

Ja, han bjuder dit om...

Alla får ju också Pipmuggar, alltså de här andra dockerna.

Så de matar bebisarna med?

Mm.

Och ibland tar han en zipp.

Ja, då sitter de i ring där inne i boden.

Ja.

Det här skulle kunna vara något nytt henne, för frun ser ju det här.

Hon ser ju att han är älskad.

Hon ser ju dockgänget där.

Hon bara, vad fan är det här?

Det är ett nytt umgäng och det är buzoliv och glam och sov och kinn.

Och han har också mycket ömhet mot dockan.

Precis.

Hon som hade tappat hoppet om honom.

Ja.

Kom in från boden.

Precis, vad gör du?

Ni kan sitta här inne och lossa samma.

Och hela gänget bjuder sig in.

Det är en stor jävla villa.

Det är en lyxvilla.

Hur vet du det?

Nej, men jag vet hur det är eftersom...

Det var han köpte den där lyxvillan.

Hon gifte sig...

Hur vet du det här?

Jag kan ju den här historien. Det är jättesorgligt.

Han köpte den för 20 år sedan.

Han träffade henne.

Hon är frittad in.

De gifte sig rekordsnabbt.
Och sen så bara några veckor efter äktenskapet...
Så var han ute i boden?
Nej, så skrev han då ett gåv och brev.
Jag har men halva det här huset.
Det är min frus.
Och sen så efter några veckor ytterligare så ville hon skilja sig.
Och så sparkade han ut, och så borde han i boden.
Men du var ju nu målat upp en happy end.
Det finns hopp, ja.
Det finns en väg tillbaka.
Det är som dockgänget.
Vad är det här?
Pipmukar.
Spännande, säger hon.
Du är inte den jag trodde.
Varför har du bara tagit det här?
Det enda vi behöver göra är att koppla ihop dockhexorna.
Med Wolfson.
Så är allting klart.
Ja, sen sköt du seriöst.
Jag sköt ju mer och mer.
Det är fan...
Det är otroligt.
Nästan obehagligt.
Men vi gör det vi ska.
Ja, och vi gör det bra.
Och lyssnarna gör det de ska.
Och nästa vecka gör de det igen.
Hej då!
Välkomna!